

Tata, 1939. december 6.

3/II. rly. 4. n.

Milyen Tisztelt Professor Úr, Méltóságos Uram!

Engedje meg, hogy, - mint eddig oly sok-
szor tettem, - most is egy tiszteletteljes kérvénnyel
forduljak Méltóságodhoz.

Mint egyik hivataltanántól értesültem, a
hónap közepe táján döntenek nálunk a jamm-
ási kinevezésekről. Minthogy meggyőződtem arról,
hogy közvetlen főnökeim, Mátó Aladár postály-
tanácsos úr és Fehér postályfőnök úr meg van-
nak elégedve munkáimmal, László Önlgya pedig
a közvetlen szavalattal bucsuzott tőlem: "... hogy
nyugodtan, fiam, nagyon jól beváltál, bánni
is lesz, fordulj mindig bizalommal hozzám",
amikor lehet, hogy most nagyon is kineveznek
a postán, vagy a vasút státusába fogalmazó-
nak.

László Önlgyának is írok egyidejűleg a meg-

kérem, hogy legyen számomra is tekintettel a leg-
közelebbi hitelezésükre. László Ömlgy a felvé-
telekhez a később is több ízben megígérte, hogy
néhány hónapra szólókat után hiteleznek,
azért azt hiszem, hogy most, közel egy évi
szólókat után, nem fogja időszertlenül
tartani kérelmemet.

Fennfolygásomban sa veszem, hogy leve-
lem nem kerül László Ömlgy kezébe, sly
sokan postmondják át előléptetésük idejé-
ben hasonló kérelmeket. Ezért nagyon szé-
pen kérem Méltóságodat, hogy alkalomad-
tán pártfogolja László Ömlgyal ügyemet.
Bizonyosra veszem, hogy sa Professoros Úr
jóindulatú pártfogása mellett is teljes ered-
ményre fog vezetni.

Ergedjé meg, Méltóságos Uram, hogy jó-
indulatú támogatásáért előre is hálaiz kö-
szönetemet fejezzem ki, s egyben ható-
nai szolgálatomra juttatásuk helyéről tisz-

tehtelijeen uudvoeljen Meltisäyodat,

hii karitwänge

Nagy Odárohy